

PRACA Z DZIEĆMI I MŁODZIEŻĄ

Warszawa, 2 kwietnia 2016 r.

SZCZEGÓLNA SPOŁECZNOŚĆ NA TEMAT PRACY Z MŁODZIEŻĄ

Zmiana myślenia w naszej służbie – nauczanie i doskonalenie młodzieży

Wersety biblijne: Ef 4:11-16; 2 Tm 2:2, 20; 3:17;
Flp 2:22; 4:9; Kol 1:28-29; 2 Tm 3:14.

- I. Naszą obecną potrzebą jest zmiana myślenia i naszego systemu; musimy nauczyć się służyć i tego jak służyć wraz z innymi oraz musimy pamiętać, żeby nie zastępować świętych, ale raczej wprowadzać ich w służbę wraz z nami – 1 Kor 12:14-22; Rz 12:4-8:**
- A. Nie powinniśmy twierdzić, że świętym brakuje pojemności; problem polega na tym, że to my mamy braki w doskonaleniu ich; jeśli będziemy wykonywać dzieło doskonalenia, ich zdolności przejawiają się – Ef 4:11–16; 2 Kor 13:9; por. Łk 19:13.
  - B. Święci muszą być wydoskonalani, aby robić coś więcej, niż tylko uczęszczać na spotkania, słuchać poselstw i pomagać w różnych sprawach organizacyjnych; kwestie te nie mogą pochłaniać zainteresowań i zdolności świętych – por. Mt 25:15.
  - C. Godnym ubolewania jest to, że nie nauczyliśmy się wprowadzać świętych w służbę ani też ich doskonalić; zamiast tego wszystko robimy sami, a tym samym nieświadomie zastępujemy świętych – por. Obj 2:6, 15:
    - 1. Ponieważ nie uczymy nowych osób, jak wprowadzać innych w funkcjonowanie, powtórzą oni nasz wzór i będą wszystko czynić sami; każde dzieło, które będzie w ich rękach po jakimś czasie zatrzyma się.

2. Uczymy się, gdy wykonujemy pewne rzeczy, jednak uczymy się jeszcze więcej, gdy nauczamy innych; jeśli nie nauczamy innych, nasze uczenie się będzie niepełne; gdy uczymy innych jesteśmy zmuszeni do tego, żeby dogłębnie zastanowić się nad tym, co przedstawiamy innym – 2 Tm 2:2; Ef 4:11–12.

D. Musimy zmienić nasz system i myślenie; musimy uczyć i szkolić świętych, aby stali się użytecznymi osobami; w przeciwnym razie, bez względu na to, jak wiele będziemy głosić ewangelii, trudno nam będzie uzyskać przyrost – por. Obj 2:6, 15.

II. Oprócz radowania się Panem chrześcijanin powinien służyć i pracować; aby być zdrową osobą, trzeba jeść, odpoczywać, pracować i być wystarczająco aktywnym – 2 Tm 2:2, 20; 3:17:

A. W świetle naszego doświadczenia i obserwacji młodzież powinna być wyćwiczona w duchowej aktywności wychodzenia i przynoszenia owocu; chrześcijanom najłatwiej jest przynosić owoc, gdy są młodzi – J 15:5.

B. Młodzież powinna również uczyć się funkcjonować na spotkaniach kościoła; młodzież w wieku licealnym powinna zacząć nieść pewną odpowiedzialność w swojej duchowej rodzinie – 1 Kor 14:26.

C. Powinniśmy dołożyć starań, by wprowadzać młodzież w praktykę życia kościoła przez ich zaangażowanie w pracę z dziećmi i praktyczną służbę w kościele – Flp 2:22:

1. W każdym kościele miejscowym młodzież powinna również nieść pewną odpowiedzialność za spotkania dziecięce; praca z dziećmi nie jest mniej ważna od pracy z młodzieżą.

2. Jeśli wystarcza energii i czasu, młodzież powinna również brać udział w rozmaitych służbach w kościele; gdy młodzi święci pełnią te służby, samorzutnie wtapiają się w życie kościoła za pomocą praktycznej koordynacji i społeczności ze świętymi w różnym wieku, w tym z rówieśnikami – 1 Kor 12:24.

III. Musimy zwracać uwagę na zasadniczą kwestię w pracy z młodzieżą – musimy wprowadzić ich w pracę z nami – 1 Kor 16:10; Flp 2:19-22:

- A. Nie powinniśmy zastępować innych we wszystkim, co robimy, często jednak sami wykonujemy pracę i w ten sposób zastępujemy innych; jest to naturalny sposób wykonywania pracy; musimy być przebojowi i uczyć się, jak głosić ewangelię w szkole nigdy nie stawiając tam swojej stopy – Flp 2:22.
- B. Zawsze musimy stosować tę zasadę, bez względu na to, gdzie służymy; dzieło musi należeć do świętych do takiego stopnia, że to oni będą prosić pracowników o pomoc, aniżeli raczej polegać na tym, że to pracownicy wykonają wszystko.
- C. Potrzebujemy kilku miesięcy, aby brat mógł stać się użytecznym; w tym czasie musimy truduć się i go pozyskać, pracując nad nim, aż zapragnie on głosić ewangelię w swojej szkole – por. 1 Tes 1:5–8:
  - 1. Powinniśmy spędzać z nim czas, mając z nim społeczność, jedząc razem z nim posiłki i prowadząc go do modlitwy, aż zacznie on kochać Pana, będzie ożywiony i ochoczy, by głosić ewangelię w swojej szkole – Flp 2:22.
  - 2. Musimy pracować nad młodzieżą, aż powstaną i będą gorliwiej i poważniej podchodzili do kwestii dzieła, aniżeli my – Kol 1:28-29.
  - 3. Służąc w ten sposób, każda szkoła stanie przed nami otworem; w ten sposób będziemy mogli pozyskać zarówno studentów, jak i gimnazjalistów.

IV. W każdej szkole musimy wzbudzić młodych świętych, którzy będą mieli silne brzemie, my natomiast będziemy im jedynie pomagać i zaopatrywać z odległości – Ef 4:11-12, 16:

- A. Z jednej strony nie powinniśmy obawiać się pozwalać innym służyć, z drugiej strony jednak powinniśmy ich obserwować; to znaczy – musimy ich nadzorować – Dz 20:28; Tt 1:7; por. 1 P 2:25:
  - 1. Po tym, jak przekazemy pewne sprawy w czyjeś ręce, powinniśmy stanąć z tyłu i obserwować sytuację; to pomoże nam zobaczyć, jak dana osoba daje sobie radę – por. Flp 1:1.
  - 2. Powinniśmy mieć pewność, że po tak wielu latach obserwacji, słuchania i uczenia się święci są w stanie nieść odpowiedzialność; ze spokojem powinniśmy powierzyć sprawy w ich ręce; święci po prostu potrzebują pewnego pokierowania – Flp 4:9; 2 Tm 3:14.

- B. Nie powinniśmy udzielać zasobu przewodząc uczniom na spotkaniach i zasobu tego nie da się udzielić przez wygłoszenie poselstwa; to czym ich zaopatrujemy powinno zaspokajać ich prawdziwą potrzebę:
1. Gdy młodzi święci proszą o pomoc, powinniśmy być gotowi im jej udzielić; jeśli nie będziemy potrafili im pomóc, nie poproszą nas już o to ponownie.
  2. Jeśli młodzi święci nauczą się czegoś, co będą mogli zastosować, zwrócą się po dalszą pomoc; wówczas będziemy mogli udzielić im dalszych wskazówek.
  3. Wtedy dzieło będzie niesione zarówno przez uczniów jak i pracownika, ponieważ uczniowie będą je dokonywali w szkole, a pracownik będzie pomagał wedle potrzeby; jeśli będziemy pracować w ten sposób, z łatwością pozyskamy szkołę.
- V. **W dziele jak i w kościele nie jesteśmy mierzeni według tego, czy potrafimy coś zrobić; jesteśmy mierzeni według tego, ile użytecznych osób jesteśmy w stanie zrodzić; poziom sukcesu nie zależy od naszych zdolności do tego, by wykonać jakąś rzecz; poziom określa się według tego, ile użytecznych osób możemy zrodzić – 2 Tm 2:2; Ef 4:12.**

Poselstwo wygłoszone przez br. Toma Goetza
w Anaheim, 1 kwietnia 2012 r.